

P6_TA(2009)0120

Lissabonstrategien

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om bidrag til forårstopmødet i 2009 i forbindelse med Lissabonstrategien

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 med titlen "Rapport om gennemførelsen af Fællesskabets Lissabonprogram 2008 - 2010" (KOM(2008)0881) og Kommissionens henstilling af 28. januar 2009 til Rådet om ajourføringen i 2009 af de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (KOM(2009)0034),
- der henviser til de 27 nationale Lissabonreformprogrammer, som medlemsstaterne har forelagt,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2007 med titlen "Europas interesse: at opnå fremgang i globaliseringens tidsalder - Kommissionens bidrag til stats- og regeringschefernes møde i oktober" (KOM(2007)0581),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. november 2007 med titlen "Et indre marked for Europa i det 21. århundrede" (KOM(2007)0724),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 med titlen "Rapportering om markedsadgang og opstilling af rammer for et mere effektivt internationalt regulatorisk samarbejde" (KOM(2008)0874),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 med titlen "En opdateret strategiramme for europæisk samarbejde på uddannelsesområdet" (KOM(2008)0865),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 med titlen "Nye kvalifikationer til nye job - om at foregribe og matche kvalifikationsbehovet på arbejdsmarkedet" (KOM(2008)0868),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 med titlen "Samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer" (KOM(2008)0876),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 med titlen "En europæisk økonomisk genopretningsplan" (KOM(2008)0800),
- der henviser til Kommissionens forslag af 16. december 2008 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (KOM(2008)0867),
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 23. og 24. marts 2000, 23. og 24. marts 2001, 22. og 23. marts 2005, 27. og 28. oktober 2005, 23. og 24. marts 2006, 8. og

9. marts 2007 og 13. og 14. marts 2008,

- der henviser til sin beslutning af 15. november 2007 om Europas interesse: at opnå fremgang i globaliseringens tidsalder¹,
- der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (Del: de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker): Igangsætning af den nye cyklus (2008-2010)²,
- der henviser til sin beslutning af 18. november 2008 ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union³,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,

Finanskrisen og de økonomiske og sociale følger

1. konstaterer, at den globale finanskrisen, der skyldes globale makroøkonomiske ubalancer og en verdensomspændende kreditkrisen, har påført finanssystemerne over hele verden, herunder også i EU, alvorlig skade; bemærker endvidere, at den globale finanskrisen er skyld i massiv ødelæggelse af børskapitaliseringen over hele verden med vidtrækkende negative konsekvenser for realøkonomierne, navnlig konsekvenserne for beskæftigelse og den sociale situation; understreger, at finansmarkederne er af afgørende betydning for "realøkonomien", og at en af prioriteterne - sideløbende med bevarelse af beskæftigelsen - for vækst og beskæftigelse er at få kapitalen til at flyde igen og skaffe kredit og finansiering til investeringer, hvilket kræver fornyet tro og tillid, gennem tydelige løfter og regeringsgarantier samt bedre implementeret overvågning, der dækker alle finansielle markeder i et globalt perspektiv, og regulering, der støtter ansvarlige kreditter til markederne;
2. anbefaler, at de kortsigtede foranstaltninger, der anvendes for at opveje de umiddelbare direkte konsekvenser af krisen og til at minimere de negative virkninger for realøkonomien, samt redningspakkerne skal følges af en koordineret kort- og langsigtet handlingsplan, som fører EU's økonomier tilbage på vejen mod en stabil vækst og beskytter mod en lignende krise i fremtiden;
3. minder om, at Parlamentet i sin beslutning af 20. februar 2008 om bidrag til forståelsestopmødet i 2008 i forbindelse med Lissabonstrategien⁴ allerede påpegede den overordnede betydning af en sikring af de finansielle markeders stabilitet og bemærkede, at den nylige subprime-krisen viser, at det er nødvendigt, at EU udvikler overvågningsforanstaltninger for at styrke de finansielle markeders gennemsigthed og stabilitet og beskytte kunderne bedre og krævede "en evaluering af de aktuelle systemer og instrumenter for tilsyn i Europa og fastholder, at der bør være et tæt samarbejde med Parlamentet med henblik på klare henstillinger om, hvordan stabiliteten i det finansielle system og dets evne til at yde sikker langsigtet finansiering til europæiske virksomheder kan forbedres";

¹ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 422.

² Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0058.

³ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0543.

⁴ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0057.

4. understreger, at finansmarkederne har og også fremover vil have central betydning for de sociale markedsøkonomiers funktion, at de har til opgave at skaffe midler til finansiering af "realøkonomien" og desuden sikre en mere effektiv fordeling af midlerne, samt at give økonomierne mulighed for at trives, hvilket igen har gjort det muligt for borgerne konstant at forbedre deres levestandard over de seneste årtier; understreger, at fuldstændigt pålidelige, effektive og gennemsigtige finansmarkeder er en forudsætning for en sund og innovativ europæisk økonomi, der skaber vækst og beskæftigelse;
5. understreger, at finanskrisen har skabt en mulighed, hvor behovet for innovation som drivkraft for økonomien ikke længere kan ignoreres, og at det er tid til at skabe den dynamiske videnbaserede økonomi, som Europa satte sig for at opbygge for omkring otte år siden; mener, at det er på tide at skabe til den mest energieffektive økonomi, som gør det muligt at ændre verden og sikre europæisk fremgang og international konkurrenceevne i de kommende årtier; mener, at det er på tide at stimulere innovative industrier, som har kapacitet til at bringe ny vækst til Europa;
6. anerkender de positive resultater af de redningsforanstaltninger, der er vedtaget med henblik på at undgå yderligere skade på skattesystemet; kræver ikke desto mindre en ny finansiel arkitektur gennem etablering af gennemsigtig og effektiv regulering, som er i forbrugernes, virksomhedernes og medarbejdernes bedste interesse; kræver yderligere lovforslag samt internationale aftaler, som kan håndtere overdreven risikovillighed, gearing og kortsigtede økonomiske dispositioner, som udgør de grundlæggende kilder til krisen; minder Kommissionen om dens forpligtelse til at reagere på Parlamentets anmodninger om regulering af hedgefonde og kapitalfonde og forventer, at der bliver fremsat lovforslag på kort sigt;
7. understreger det presserende behov for at sikre, at den finansielle sektor, som drog fordel af offentlig støtte, giver virksomheder, navnlig SMV'er, og husholdninger tilstrækkelig kredit; insisterer på, at redningsplaner skal indeholde bindende betingelser med hensyn til udlodning af dividende samt lånepraksis;
8. advarer mod en ond cirkel af lavere investeringer og lavere privatforbrug, hvilket medfører tab af arbejdspladser, reducerede forretningsplaner og mindre innovation, hvilket sandsynligvis kan skubbe EU ud i en alvorlig og langvarig recession; understreger, at det i denne forbindelse er afgørende med en samordnet europæisk indsats for at undgå, at krisen medfører en række modstridende nationale planer for økonomisk stabilitet eller for økonomisk genopretning med potentielle konflikter og omkostninger, der undergraver det indre marked, den økonomiske stabilitet og Den Økonomiske og Monetære Union samt Europas rolle som global aktør;
9. forventer at en fælles indsats kan overvinde finanskrisens indvirkning på realøkonomien; anmoder om fastsættelse af benchmarks med hensyn til fremtidig beskæftigelse og vækstrater, hvilket bør bidrage til at fastlægge størrelsen af og komponenterne i den europæiske økonomiske redningsplan; opfordrer i denne forbindelse til, at der - inden for rammerne af vækst- og stabilitetspagten og dens fleksibilitetsbestemmelser - udvikles en sammenhængende europæisk strategi for fremtidige investeringer (f.eks. i kvalificeret og dygtig menneskelig kapital for at sikre et teknologisk gennembrud og udvikling, innovation, energieffektivitet, bæredygtig infrastruktur, kommunikationsteknologier, sammenkobling og serviceydelser, herunder sundhedstjenester og muligheder for

erhvervslivet, ikke mindst SMV'er, for at investere i nye produkter og markeder) sikring af arbejdspladser og indtægter samt bedre samordning af økonomi- og socialpolitikker;

10. mener, at vedvarende energi, energieffektivitet og miljø kan fungere som et strategisk fokus på incitament, som kan skabe grønne arbejdspladser af høj kvalitet og give Europas industri en fordel ved at være den, der tager det første skridt, over for verdens andre regioner, som endnu ikke har taget et sådant initiativ;
11. mener, at kun en politik, som kombinerer kampen mod voksende arbejdsløshed og fattigdom på kort sigt, mens der skabes grobund for en omlægning af vores økonomi i retning af bæredygtighed på langt sigt, kan medføre en længerevarende løsning, som er inspireret af den bæredygtighedsstrategi, som blev aftalt i Göteborg, som er erklæret en del af Lissabonstrategien;
12. understreger, at det skal være EU's topprioritet at beskytte sine indbyggere mod konsekvenserne af finanskrisen, da de bliver hårdest ramt enten som arbejdstagere, som husstandsmedlemmer eller som iværksættere; mener, at mange arbejdstagere og deres familier er blevet eller vil blive ramt af krisen, og at der bør træffes foranstaltninger for at bidrage til at bremse tabet af arbejdspladser og hjælpe folk med i givet fald at vende hurtigt tilbage til arbejdsmarkedet, så de ikke kommer ud i langtidsarbejdsløshed; forventer, at der på EU's forårstopmøde 2009 fastsættes klare retningslinjer og konkrete foranstaltninger til at sikre beskæftigelse og skabe jobmuligheder;
13. mener, at det er stigningen i fattigdom i EU, der vækker størst bekymring blandt virkningerne af den økonomiske krise, at det er afgørende at standse den aktuelle stigning i arbejdsløsheden i EU, og at den mest effektive måde at mindske og forebygge fattigdom på er gennem en strategi baseret på målet om fuld beskæftigelse, arbejdspladser af høj kvalitet og social inddragelse, fremme af iværksætteraktiviteter, aktiviteter, der styrker SMV'ernes rolle og investeringer; minder om, at en strategi med henblik på at håndtere udelukkelse fra arbejdsmarkedet bør baseres på passende levestandard, tilstrækkelig indtægtsstøtte, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til tjenester og uddannelse af høj kvalitet, hvorfor man bør støtte beskæftigelse gennem foranstaltninger for iværksættere, SMV'er og investeringer og initiativer, der tager sigte på at hjælpe folk med at vende tilbage til arbejdsmarkedet; mener, at en særlig prioritet i denne henseende bør være omskoling af arbejdsløse og uddannelse rettet mod en faglært og specialiseret arbejdsstyrke; mener, at EU er opbygget på grundlag af solidaritetsprincippet, at Fællesskabets finansielle støtte skal gøres tilgængelig for medlemsstaterne gennem ordninger, der har til formål at forhindre den uforholdsmæssigt store nedlæggelse af arbejdspladser og at omskole arbejdstagere og revalidere ufaglærte arbejdstagere; mener, at arbejdsmarkedslovgivningen bør udvikles for at opnå en højere grad af fleksibilitet og sikkerhed på arbejdsmarkedet i forhold til at få nyt arbejde, der henviser til, at finansielle fællesskabsinstrumenter, f.eks. Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, skal fornyes, så de kan anvendes effektivt og rettidigt, når det drejer sig om store økonomiske sektorer, hvor man nedlægger arbejdspladser; bifalder Kommissionens forslag om at forenkle Den Europæiske Socialfonds kriterier og igen rette aktiviteterne mod de mest udsatte;
14. påpeger, at SMV'erne, der udgør hovedhjørnestenen i EU's økonomi, er særlig hårdt ramt af den aktuelle økonomiske tilbagegang; understreger, at kreditstramningen er gået hårdest ud over SMV-sektoren, da det er den del af økonomien, som er mest afhængig af

kortsigtet arbejdskapital, der som regel tilvejebringes ved optagelse af kreditter; henviser til, at mangel på kapital kombineret med et generelt fald i efterspørgslen tvinger SMV'er til tilbagetog på alle fronter; konstaterer, at SMV'ernes aktuelle problemer har vidtrækkende konsekvenser for EU som helhed og navnlig for de mest sårbare og berørte regioner, da det er SMV'erne, der bidrager mest til BNP og dem, der beskæftiger flest mennesker i EU; understreger endvidere betydningen af en hurtig gennemførelse af loven om små virksomheder ("Small Business Act") generelt og navnlig bestemmelser om kredit til SMV'er gennem tiltag fra Den Europæiske Investeringsbank;

15. understreger, at sikker adgang til finansiering, i tilstrækkeligt omfang, til overkommelige priser og på rimelige vilkår, er en afgørende forudsætning for investering og vækst; mener, at "the Small Business Act" og dens målsætninger er vigtigere i den aktuelle økonomiske situation end nogensinde før, da SMV'erne rummer et uudnyttet potentiale for økonomisk vækst og for skabelse og opretholdelse af arbejdspladser og giver mulighed for at udvise politisk lederskab og for at styrke tilliden til EU's erhvervssektor;
16. påpeger, at vedvarende vækst i EU forudsætter, at arbejdskraften er sund, dynamisk og veluddannet, hvilket desværre undergraves, f.eks. af den negative befolkningstilvækst i de fleste medlemsstater; mener, at en effektiv infrastruktur for børnepasning som aftalt på Det Europæiske Råds møde den 15. og 16. marts 2002 i Barcelona er en vigtig katalysator for foreningen af arbejde og familie; mener, at en udviklet børnepasning, på familiernes betingelser, gør det lettere for såvel kvinder som mænd at deltage i både arbejds- og familieliv; bemærker, at øget erhvervsaktivitet blandt kvinder ikke blot bidrager til at skabe generel økonomisk vækst, men også til at mindske de demografiske udfordringer, som Europa i dag står over for; mener, at solidariteten mellem generationer bør stimuleres med henblik på at øge potentialet i den eksisterende arbejdsstyrke;
17. men understreger ikke desto mindre, at medlemsstaterne skal modernisere deres indvandringspolitikker for at sigte mod på målrettet vis at tiltrække højt uddannede indvandrere, der opfylder kravene på det europæiske arbejdsmarked, idet de tager udgangspunkt i USA's erfaringer på området og sørger for at samarbejde med oprindelseslandene for at undgå hjerneflugt; mener, at uddannelsespolitikken i højere grad bør sigte mod at tiltrække udenlandske forskere og studerende, som bliver i EU i længere tid (f.eks. Erasmus Mundus-programmet 2007 - 2012); mener, at en af de afgørende forudsætninger for at skabe verdens førende videnbaserede økonomi er, at alle medlemsstater garanterer og beskytter lovlige indvandreres grundlæggende rettigheder og give dem adgang til fælles europæiske værdier og respekt for kulturel mangfoldighed;

Borgernes behov og de nødvendige reaktioner

18. konstaterer, at der på grund af den aktuelle krisesituation er en række vigtige prioriteringer i Lissabonstrategien, som det er endnu mere presserende, at EU-institutionerne gennemfører, herunder at fremme regional og lokal konkurrenceevne og at holde fast ved konkurrencelovgivningens bestemmelser samt fremme forbrugerpolitikken for at gøre markederne mere effektive og retfærdige og udnytte fordelene ved det indre marked, særlig inden for detailhandel og andre tjenesteydelser, samt at fremskynde gennemførelsen af "the Small Business Act", især ved hurtig vedtagelse og gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29. juni 2000

om bekæmpelse af forsinket betaling¹ og af Kommissionens forslag af 25. juni 2008 til Rådets forordning om statuten for det europæiske private selskab (KOM(2008)0396), og at gøre hurtige fremskridt med gennemførelsen af forslagene om det europæiske forskningsområde og den "femte frihedsrettighed" for at forbedre den frie bevægelighed for viden og innovation igennem øget overførsel af viden inden for uddannelse, forskning og udvikling (FoU) samt industriproduktion, og endelig at vedtage det omkostningseffektive fællesskabspatent og EU-patentretten, hvilket ville øge det europæiske erhvervslevs konkurrenceevne betydeligt og lette virksomhedernes adgang til at finansiere og stimulere innovationen;

19. mener, at EU bør stræbe mod et fælles grundlæggende mål: at skabe beskæftigelsesmuligheder og dermed forhindre massearbejdsløshed; mener, at dette mål derfor bør være afgørende for omfanget og indholdet af EU's økonomiske genopretningsplan, samt at solidaritet er absolut nødvendigt for at sikre, at EU's økonomiske genopretningsplan og ledsagende foranstaltninger kan få den størst mulige positive virkning på arbejdsmarkedet i Europa; understreger behovet for en yderligere indsats, der skal støtte de mest udsatte samfundsgrupper;
20. støtter stærkt en arbejdsmarkedspolitik, der fremmer adgang til arbejdsmarkedet for alle og fremmer livslang læring; opfordrer medlemsstaterne og de sociale partnere til at indgå innovative aftaler med henblik på at holde befolkningerne beskæftigede; støtter bl.a. reduktion af sociale bidrag for lavindkomstgrupper med henblik på at fremme beskæftigelsen for lavt uddannede arbejdstagere og indførelse af innovative løsninger (f.eks. økonomisk støtte til husholdning og børnepasning, løntilskud til udsatte grupper), som allerede med succes er blevet iværksat i nogle medlemsstater; forventer udveksling af bedste praksis i den henseende;
21. understreger det absolutte behov for at styrke effektiviteten af forbrugerbeskyttelsesreglerne med henblik på at imødekomme EU-borgernes stærke forventninger særligt med hensyn til finansielle produkter; opfordrer medlemsstaterne til at fastlægge politikker, der støtter de hårdest ramte ofre for finanskrisen;
22. understreger betydningen af at sikre fri bevægelighed og mobilitet på arbejdsmarkedet snarest muligt, samtidig med at der insisteres på garantien for lige løn for samme arbejde og fuld respekt for overenskomstforhandlinger og fagforeningernes rolle, herunder deres ret til at tage kollektive skridt; understreger, at fjernelsen af hindringer for mobiliteten på det europæiske arbejdsmarked vil sikre større beskyttelse for europæiske arbejdstagere; konstaterer, at EU skal gøre en indsats for at forklare fordelene ved en tilgang, der effektivt kombinerer udvidelse, integration, solidaritet og arbejdskraftens mobilitet;
23. bemærker, at visse medlemsstater har indført begrebet mindsteløn; mener, at andre medlemsstater kunne have gavn af at undersøge disse landes erfaringer; opfordrer medlemsstaterne til at skabe forudsætninger for social og økonomisk deltagelse for alle, navnlig ved at sikre retlige rammer som mindsteløn og andre lovpligtige og generelt bindende ordninger eller ved kollektive overenskomster i overensstemmelse med nationale traditioner, der sikrer, at fuldtidsarbejdstagere kan tjene til en anstændig tilværelse ved deres løn;

¹ EUT L 200 af 8.8.2000, s. 35.

24. mener, at finanskrisen giver mulighed for nødvendige reformer med særlig vægt på et solidt økonomiske grundlag, der spænder over hensigtsmæssige investeringer i uddannelse og færdigheder, kvalitet i de offentlige finanser og et miljø, der fremmer innovation og jobskabelse; mener endvidere, at bæredygtig vækst og jobskabelse i EU i stigende grad afhænger af ekspertise og innovation som vigtigste drivkræfter bag den europæiske konkurrenceevne;
25. opfordrer EU og dens medlemsstater til at gribe ind med henblik på at fremme vækst og antallet af arbejdspladser og at styrke efterspørgslen og forbrugernes tillid; mener, at et initiativ til intelligent vækst, hvor der fokuseres på Lissabonstrategimålene, som f.eks. investeringer i "videntrekanten" (herunder uddannelse, forskning og innovation), grønne teknologier, energieffektivitet, bæredygtige infrastrukturer og kommunikationsteknologier er afgørende i denne sammenhæng; understreger et sådant initiativs synergieffekt med hensyn til fremtidig konkurrenceevne, arbejdsmarkedet og beskyttelse af miljø og ressourcer;
26. understreger, at medlemsstaterne bør fortsætte reformen af arbejdsmarkedet for at skabe flere arbejdspladser og af uddannelsessystemer med henblik på at hæve det faglige niveau; mener endvidere, at medlemsstaterne bør fortsætte bestræbelserne på at fremme produktivt vækst gennem større investeringer i uddannelse; mener også, at det kræver forbedret uddannelse og livslang læring at imødegå udfordringerne i forbindelse med innovation og udbredelse heraf og at sikre arbejdsstyrkens beskæftigelse og fleksibilitet; bemærker dog, at den nuværende investering i menneskelig kapital i Europa stadig er klart utilstrækkelig i en "videnintensiv økonomi";
27. understreger, at den aktuelle krise ikke må bruges som et påskud for at forsinke den yderst tiltrængte omlægning af udgifterne i retning af "grønne" investeringer, men nærmere skal ses som et ekstra incitament til at fremskynde den meget tiltrængte økologiske omlægning af industrien; er overbevist om, at det økonomiske argument for at takle klimaændringerne er klart, og at ethvert skridt til at forsinke de nødvendige foranstaltninger i sidste ende vil medføre større omkostninger;
28. opfordrer medlemsstaterne til at revidere deres budgetter og at investere i projekter inden for intelligent vækst og derved gøre fuldt brug af den reviderede stabilitets- og vækstpagt;
29. understreger, at medlemsstaternes økonomier er stærkt indbyrdes forbundne; understreger derfor behovet for en mere effektiv koordinering og forbedret forvaltning, der er endnu mere presserende i krisetider; påpeger, at argumentet for mere samarbejde er stærkest i euroområdet; henviser til sine anbefalinger inden for rammerne af ØMU@10-beslutningen i denne forbindelse; forventer, at Kommissionen fastsætter klare og entydige retningslinjer for en forbedret tilgang fra alle medlemsstaternes side;
30. mener, at det vil være en katastrofal fejltagelse, som vil have både umiddelbare virkninger og virkninger udover denne generation, ikke at tage kampen op mod klimaændringerne eller ophøre med at investere i miljøet;

EU's handlemuligheder

31. understreger behovet for at styrke den sociale dimension i den europæiske og de nationale genopretningsplaner; opfordrer Kommissionen til at overvåge og stille forslag om de

sociale virkninger af den finansielle krise, navnlig med hensyn til social udstødelse, fattigdom og pensioner frem til EU's forårstopmøde i 2009;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at Den Europæiske Socialfonds primære støtteordninger vil være rettet direkte mod omskoling og øget beskæftigelsessevne samt aktiviteter, som fremmer social inkludering, med henblik på at afbøde krisens negative sociale effekter; minder om, at man bør koncentrere sig om de mennesker, som har mindst tilknytning til arbejdsmarkedet;
33. påpeger, at Den Europæiske Union har brug for en ny aftale (New Deal) for Europa, som løser den økonomiske, miljømæssige og sociale krise; mener, at jobskabelse inden for fremstillingssektoren og industrirelateret bør komplementeres af massive investeringer i sociale tjenesteydelser, navnlig uddannelse og sundhed, ved at skabe bedre vilkår for at undervise vores børn og studerende og ved massivt at øge antallet af lærere og forbedre de fysiske forhold for læring, hvilket alt sammen er investeringer, som vil betale sig i fremtiden;
34. påpeger, at sådanne Green New Deal-investeringer også må tilstræbe effektivitetsgevinster og substituering af andre ressourcer end olie ("kritiske materialer"), som må forventes at blive knappe på kort eller mellemlang sigt og vil hindre udviklingen af visse sektorer, f.eks. informations-, kommunikations- og underholdningsindustrien; bemærker, at nylige undersøgelser har vist, at der kan opnås store effektivitetsgevinster på sådanne materialer, hvilket vil mindske affald, udgifter og ressourceafhængighed;
35. påpeger med hensyn til energi, at Europa i dag er afhængig af fossile brændsler som sin primære energikilde; erkender, at det er nødvendigt at begrænse afhængigheden af fossile brændstoffer, men anser det også for absolut nødvendigt at opnå energisikkerhed for EU; mener, at det betyder, at kilderne til fossile brændsler skal diversificeres, samtidig med at man skal forsøge at bevare energi til overkommelige priser; mener, at energisektoren i medlemsstaterne bør åbnes for reel konkurrence, og at energieffektiviteten bør forbedres igennem FoU og udbredelse af "bedste praksis", således at Europa med høje olie- og gaspriser på lang sigt vil være i stand til at mindske sin sårbarhed på dette område; finder det af stor betydning, at Europa bør overveje at gå i retning af et indre marked for energi, at distribuere sin energi mere effektivt mellem medlemsstaterne og at modvirke sin afhængighed af energi fra tredjelande; mener desuden, at EU's andel af vedvarende energi bør øges for at mindske afhængigheden af fossile brændsler, at forskning og udvikling på dette område skal intensiveres, og at lokale løsninger bør fremmes for at udnytte tilgængelige vedvarende energikilder bedst muligt;
36. bemærker, at EU stadig er bagud i forhold til hastigheden, hvormed der sker innovationer i den amerikanske økonomi; påpeger, at innovation kan sikre en hurtig genopretning af de europæiske økonomier ved at skabe sammenlignelige fordele på de globale markeder; bemærker, at det i tider med økonomiske nedgang er almindelig praksis at skære ned på udgifterne til forskning og udvikling, men at dette er en forkert tilgang, fordi det er netop det modsatte, der er brug for; mener, at øget investering i FoU og uddannelse øger produktiviteten og dermed væksten; opfordrer til, at der investeres i forskning og videnskab med det mål at nå op på 3 % af BNP; understreger, at EU-budgettet skal give mulighed for, at en større del af udgifterne går til forskning; mener derfor, at medlemsstaterne bør øge eller i det mindste opretholde deres investeringsmål for FoU, og at de bør støtte den private sektors investeringer i FoU igennem skattemæssige

foranstaltninger og lånegarantier samt med alle mulige andre instrumenter, som ville kunne bidrage til denne målsætning; mener, at uddannelse af voksne og livslang læring skal prioriteres på alle politiske niveauer, da det øger produktiviteten og giver de nødvendige kvalifikationer til at komme ind på arbejdsmarkedet og forblive beskæftigelsesegnet på et meget konkurrencepræget arbejdsområde;

37. påpeger, at teknologiens og telekommunikationens værktøjer fra begyndelsen af det 21. århundrede har sat globaliseringskræfterne fri i et hidtil uset omfang, "udjævnet" kommunikationssektoren og arbejdsmarkedet og bidraget til en periode med hidtil uset innovation, hvilket har gjort økonomierne mere produktive og forbundet borgerne på globalt plan; mener derfor, at Europa ved at maksimere teknologiens indflydelse på økonomien kan åbne det indre marked for telekommunikation, energi og forskning og særligt den industrielle sektor yderligere, komme styrket ud af den nuværende økonomiske uro, styrke kvaliteten af sin sundhedstjeneste og gøre den mere overkommelig i pris, fremme klimavenlig energiudvikling og -udnyttelse, forbedre uddannelsen i medlemsstaterne og fremme Europas muligheder for bliver verdens førende inden for teknologi og teknologisk innovation; påpeger, at den videnbaserede økonomi kræver, at der udvikles tjenester af høj kvalitet og en bredbåndsstrategi, som kan fremskynde opgraderingen og udvidelsen af net; mener, at Kommissionens forslag inden for den europæiske økonomiske genopretningsplan, som sigter mod fuld dækning med bredbåndsnet inden 2010, er et nødvendigt skridt fremad, som vil give EU mulighed for at opretholde sin konkurrenceevne;
38. anmoder om, at der lægges særlig vægt på Kommissionens hvidbog af 21. november 2001 om unge (KOM(2001)0681) og Rådets europæiske ungdomspagt, vedtaget den 22. og 23. marts 2005, som et af de instrumenter, der bidrager til gennemførelse af Lissabonmålene; bemærker, at Kommissionen bør overveje og integrere virkningen på unge og resultaterne af den strukturerede dialog med ungdomsorganisationer ved udarbejdelsen af lovforslag, og at medlemsstaterne bør fokusere på unge ved gennemførelsen af Lissabonreformprogrammerne og tage hensyn til de unge på de relevante politiske områder; mener, at en forøgelse af studerendes mobilitet og kvaliteten af de forskellige uddannelsessystemer bør være en prioritet som led i omformuleringen af hovedmålene med Bologna-processen efter 2010, og at der bør træffes foranstaltninger på tværs af de forskellige politiske områder; bemærker, at flere aspekter vedrørende mobilitet rækker ud over området for videregående uddannelser og vedrører områderne for sociale anliggender, økonomi, indvandring og visapolitik angående etableringen af et reelt europæisk område for højere uddannelse;
39. mener, at en "europæisering" af den finansielle tilsynsstruktur, effektive konkurrenceregler, passende regulering og forbedret gennemsigtighed af de finansielle markeder er afgørende for på mellemlang sigt at undgå en gentagelse af den nuværende krise; mener, at en integreret, omfattende (der omfatter alle finansielle sektorer) og sammenhængende tilsynsramme, hvor der tages udgangspunkt i en afbalanceret tilgang til regulering af grænseoverskridende spredning af finansielle risici baseret på harmoniseret lovgivning vil mindske opfyldelsesomkostningerne i forbindelse med aktiviteter, som berører flere retsområder; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om en revision af den eksisterende tilsynsarkitektur efter disse principper; kræver, at medlemsstaterne, til trods for den i dette afsnit nævnte foranstaltning, på mellemlang sigt vender tilbage til stabile offentlige finanser, og anmoder medlemsstaterne om at tydeliggøre, hvordan de ville kunne nå dette mål;

40. støtter den beslutning, som de europæiske medlemmer af G20 traf i slutningen af februar 2009 i Berlin om at træffe definitive foranstaltninger mod skatteparadiser og ikke-samarbejdsvillige lande og territorier ved hurtigst muligt at blive enige om en "værktøjskasse" med sanktioner, der kan godkendes på topmødet i London; anbefaler, at EU i eget regi vedtager en passende lovgivningsmæssig ramme med de rette incitamenter for markedsaktører til at afstå fra at gøre forretninger med disse steder; understreger, at det er af afgørende betydning at have en konvergerende tilgang på globalt plan for at håndtere disse problemer;
41. opfordrer medlemsstaterne og EU til at ændre EU-budgettet og give mulighed for at anvende uudnyttede finansielle midler med henblik på at støtte EU's politiske mål;
42. er bekymret over de stigende regionale forskelle med hensyn til virkningerne af finanskrisen, der bl.a. afspejles i den stigende spredning, hvad angår medlemsstaternes kreditværdighed, hvilket fører til større omkostninger ved lån for dem med lave kreditvurderinger; opfordrer til, at der udvikles nye innovative finansielle instrumenter med henblik på at afbøde disse virkninger og tiltrække ny kapital;
43. understreger, at krisen har ekstremt negative økonomiske og sociale konsekvenser i mange af de nye medlemsstater, hvilket i væsentlig grad forsinkes deres konvergens i forhold til EU-15; forventer endvidere afsmittende virkninger, der vil påvirke euroen og økonomierne i euroområdet; anmoder derfor om, at der træffes slagkraftige foranstaltninger for den europæiske solidaritet for at beskytte euroområdet og styrke EU's interne sammenhængskraft, og navnlig for at sikre en øget støtte til de central- og østeuropæiske økonomier, især ved at tilpasse strukturfondene og globaliseringsfonden, der er tilpasset til disse lande samt særlig støtte fra EIB til nye innovative finansielle instrumenter; påpeger betydningen af europæisk sammenhold i tider med økonomisk krise, når den økonomiske krise også truer de fælles europæiske værdier; anmoder derfor om, at Kommission træffer mere omhyggelige foranstaltninger for de nye medlemsstater;
44. bemærker, at EU's finansieringsinstrumenter bør anvendes til at støtte de offentlige udgifter; bemærker endvidere, at det er nødvendigt, at disse finansieringsinstrumenters gennemførelsessats og -hastighed øges for at bidrage til Europas økonomiske opsving; mener, at EU's samhørighedspolitik er et fremragende instrument til territorial solidaritet, særligt de grænseoverskridende dele af den; er meget tilfreds med den seneste "Lissabonisering" af samhørighedspolitikken; mener, at man ved at rette regionale midler mere i retning af iværksætteraktiviteter, forskning, innovation, beskæftigelse og nye færdigheder vil gøre betydelige midler tilgængelige på lokalt niveau til forbedring af forretningsmulighederne og til støtte for de mest udsatte;
45. påpeger, at programmerne Transeuropæisk Transportnet (TEN-T) og Transeuropæisk Energinet (TEN-E) også bør bidrage fuldt ud til både den økonomiske genopretningsplan og Lissabonstrategiens mål; mener, at koordinatorenes positive indsats samt etableringen af Forvaltningsorganet for det Transeuropæiske Transportnet sammen med gennemførelsen af lovgivningen med henblik på at forbedre sammodalitetens effektivitet har resulteret i et pænt antal færdige TEN-T- projekter i hele EU, der kan fremme bæredygtig vækst og øget mobilitet;
46. henviser til EIB's centrale rolle med hensyn til EU's økonomiske genopretningsplan;

glæder sig over medlemsstaternes forhøjelse af EIB's kapital med henblik på at udstede flere lån til SMV'er; insisterer på, at lånene skal være tilgængelige for SMV'er fra alle medlemsstater på en gennemsigtig og retfærdig måde; opfordrer til en yderligere styrkelse af EIB's rolle med hensyn til nye innovative finansielle instrumenter;

47. mener, hvad angår økonomisk styring, at den aktuelle økonomiske krise kræver et fast, koordineret og hurtigt statsligt indgreb fra alle medlemsstaters side samt reguleringsforanstaltninger med henblik på at understøtte finansmarkederne og genskabe tilliden; er af den opfattelse, at nye reguleringsforanstaltninger skal baseres på principperne om gennemsigtighed og kontrol, og at der skal føres effektiv kontrol med henblik på at sikre forbrugernes rettigheder; mener endvidere, at ny regulering bør omfatte forbud mod overdreven gearing og krav om, at bankerne skal have større kapitalreserver; påpeger i denne forbindelse desuden de eksisterende problemer i forbindelse med værdiansættelsesregler og risikovurdering; understreger, at kontrollen bør holde trit med de finansielle innovationer, og at EU bør forbedre de regulerende myndigheders knowhow i denne henseende; gør opmærksom på, at mere regulering ikke nødvendigvis er ensbetydende med bedre regulering, påpeger, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne koordinerer deres regulerende foranstaltninger, og at stabiliseringsstandarderne og reguleringen af finanstillsynet i euroområdet skal sikres;
48. minder om, at kreditvurderingsinstitutterne bærer deres del af ansvaret for den finansielle krise; bifalder Det Europæiske Råds opfordring til at fremskynde Kommissionens forslag af 12. november 2008 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer (KOM(2008)0704) for at stramme reglerne for kreditvurderingsinstitutter;
49. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til retsakt om undtagelse af såkaldte mikroenheder fra Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer¹;
50. mener, at det er yderst påkrævet at forbedre den globale regulering af den finansielle sektor, som skal gå langt ud over den klassiske banksektor, og at tage modige skridt til at indføre bindende regler for tilsyn, gennemsigtighed og god praksis og anvende sanktioner over for alle nationer og territorier, som ikke samarbejder; opfordrer Kommissionen til at fremsætte passende forslag herom og opfordrer Rådet til at forberede det politiske niveau i internationale forhandlinger for at opnå en hurtig accept af et sådant initiativ; bemærker, at global finansiell stabilitet er et offentligt gode, og at ansvaret for at sikre det påhviler de politiske ledere;
51. opfordrer Økofin-Rådet til senest i marts 2009 at afslutte revideringen af Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem², så der åbnes mulighed for lavere momsniveauer inden for arbejdskraftintensive og personaleintensive tjenesteydelser og andre passende foranstaltninger til stimulering af den indenlandske efterspørgsel; opfordrer medlemsstaterne til at handle samordnet og til at vise solidaritet i denne forbindelse ved at tillade differentierede muligheder med hensyn til den momsreduktion for visse sektorer, som er fastsat i momsdirektivet, og for hvilke medlemsstaterne selv kan bestemme, om de vil anvende denne eller ej i

¹ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

² EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

overensstemmelse med deres respektive prioriteringer; mener, at selektive skatteincitament er bør stimulere den hjemlige efterspørgsel og økonomien;

52. glæder sig meget over, at Kommissionen har krævet nedsættelse af en højtstående gruppe om afbureaukratisering, og anmoder om, at forslagene fra denne gruppe gennemføres hurtigst muligt; understreger, at Lissabonstrategien bør sikre, at virksomhedernes reguleringsbyrder mindskes, og samtidig fremme produktiviteten og dermed vækstraterne over hele linjen; mener, at EU bør undersøge alternativer til regulering, høre de interesserede parter i forbindelse med ny regulering og fokusere på cost-benefit-forholdet;

Evaluering af Lissabonstrategien, næste skridt og vejen frem

53. glæder sig over de fremskridt, der er gjort under Lissabonfællesskabsprogrammet i de seneste år, men bemærker, at en række vigtige lovgivningsmæssige initiativer stadig mangler og omgående bør vedtages; understreger de nuværende skævheder i initiativernes kvalitet og omfang i henhold til de forskellige europæiske retningslinjer; opfordrer til en mere afbalanceret tilgang med henblik på et reformprogram for et reelt europæisk policy-mix med mange støttetiltag: støtter styrkelse af den eksterne dimension af den europæiske reformdagsorden, der indeholder bestemmelser om høje standarder, hensigtsmæssige lovgivningsmæssige rammer og samarbejdsbaserede arbejdsmetoder med henblik på at samarbejde med andre internationale økonomiske aktører og imødegå globale udfordringer; glæder sig i denne forbindelse over det arbejde, som Kommissionens forskellige generaldirektorater har udført for at udvikle nye kvalitative indikatorer; opfordrer indtrængende Rådet til at anmode Kommissionen om at sikre, at disse indikatorer anvendes i kommende evalueringer af de nationale reformprogrammer og integreres i Kommissionens overvågning, hvorved der skabes et mere omfattende og dækkende billede af resultaterne af Lissabon- og Göteborgstrategien;
54. understreger, at bedre resultater inden for Lissabonstrategien kræver effektivt pres fra Rådets side inden for rammerne af multilateral overvågning;
55. understreger, at den åbne koordinationsmetode, som Lissabonstrategien har været baseret på i ni år, har vist sine begrænsninger i lyset af de nye interne og eksterne udfordringer, som EU står over for; insisterer således på, at man i perioden efter Lissabonstrategien tager udgangspunkt i en mere proaktiv og mere global politik, dvs. i opdateringen af de eksisterende fællesskabspolitikker (for handel, indre marked, Den Økonomiske og Monetære Union osv.) og i nye fælles eksterne politikker (energi, klima, udvikling, migration osv.);
56. beklager, at der i dag, hvor der er et år tilbage af tidsplanen for Lissabonstrategien, er klart definerede mål, som ikke er nået, og at fremskridtet på programområderne ikke har været tilfredsstillende; mener, at medlemsstaterne har forsømt at gennemføre foranstaltninger, som kunne bidrage til gennemførelse af målene for Lissabonstrategien; mener, at Lissabonstrategien skal ses som en vigtig rettesnor for fremtidsorienterede politikker, som sigter mod et stærk og konkurrencedygtigt EU, som fremmer vækst; er derfor af den opfattelse, at den fortjener at blive taget mere alvorligt af medlemsstaterne og ikke kun bør ses som en række fjerne mål, men som en handlingsplan for Europas fremtidige udvikling;
57. foreslår, at yderligere overvejelser vedrørende en "Lissabon Plus-dagsorden"(der rettidigt

starter i 2010) bør baseres på den nuværende Lissabonstrategis generelle arkitektur (konkurrenceevne og mere miljøvenlige europæiske industrier, flere og bedre job, social integration, bæredygtighed), men understreger nødvendigheden af at præsentere en mere homogen og gensidigt støttende tilgang, som er i stand til afgørende at udvide den europæiske Lissabonstrategiens forvaltningskapacitet; anmoder Kommissionen om, at der præsenteres en grundig vurdering af de sidste 9 år med Lissabonstrategien og af medlemsstaternes gennemførelse af og engagement i Lissabonstrategiens mål inden udgangen af 2009;

58. anmoder Kommissionen om at analysere nytten af en post-Lissabonstrategi med nye målsætninger og mål og navnlig vurdere medlemsstaternes vilje til at gennemføre et sådant nyt program og dets levedygtighed; understreger nødvendigheden af at justere de integrerede politiske retningslinjer for vækst og beskæftigelse på baggrund af den økonomiske afmatning og opfordrer indtrængende Rådet til at skabe enighed om kortsigtede foranstaltninger til sikring af beskæftigelsesfrekvensen i 2008, at investere i bekæmpelse af klimaændringer og at sikre tilstrækkelige indkomster særligt med hensyn til samfundets mest sårbare grupper; forventer, at Kommissionen rettidigt lancerer initiativer og præsenterer forslag med hensyn til disse mål til forårstopmødet i forbindelse med Lissabonstrategien i 2010;
59. understreger, at "Lissabonisering" af de offentlige udgifter i alle medlemsstater og af EU's budget bør blive en realitet, da det ville integrere selve Lissabonstrategien og radikalt øge effektiviteten i bestræbelsen på at nå målene om vækst og jobskabelse;
60. bemærker, at de redskaber, EU har brug for med henblik på at nå Lissabonstrategiens mål, først og fremmest er en strømning af alle dermed forbundne politikker, alle finansielle instrumenter og fonde samt EU-budgettet på en sådan måde, at bestræbelserne på at sikre vækst og jobskabelse fremskyndes og intensiveres; mener, at der på kort sigt er behov for kraftigere skattemæssige stimuli for hurtigt at overvinde den økonomiske krise, forudsat at det omorienterer private udgifter og adfærd i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i Lissabon-Göteborgstrategien og klima- og energipakken; advarer i denne sammenhæng mod vilkårlige skattelettelser; mener, at skatteincitamenter skal rettes mod sociale og miljømæssige målsætninger; mener, at dette kan ske gennem sænkning af momssatserne for arbejdskraftintensive og lokalt leverede tjenesteydelser; mener endvidere, at der bør ydes støtte til grønne initiativer inden for blandt andet energisektoren samt bilindustrien og byggesektoren, navnlig fordi disse sektorer oplever et fald i efterspørgslen efter deres produkter; gør opmærksom på, at der eksempelvis kan ydes støtte til forbrugerne i form af skattefritagelse ved køb af grønnere biler og mere miljøvenlige boliger;
61. beklager, at Lissabonstrategien stadig ikke er særlig synlig i mange af medlemsstaternes politikker; mener, at mobiliseringen af alle økonomiske interessenter er afgørende for at sikre en effektiv gennemførelse; mener især, at en større inddragelse af arbejdsmarkedets parter, de nationale parlamenter, de regionale og lokale myndigheder og civilsamfundet vil forbedre resultaterne af Lissabonstrategien og øge kvaliteten af den offentlige debat om hensigtsmæssige reformer; mobiliseringen af alle interesserede parter kan sikres ved en korrekt gennemførelse af princippet om forvaltning på flere niveauer;
62. beklager atter, at der endnu ikke er aftalt nogen klar plan og adfærdskodeks mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og

Regionsudvalget, som kan garantere et passende samarbejde og en fuldstændig involvering af alle berørte EU-institutioner i en hensigtsmæssig videre behandling af de integrerede politiske retningslinjer som nøgleinstrumenter for Lissabonstrategien; opfordrer i den forbindelse Rådet og Kommissionen til at fremlægge forslag om et tæt samarbejde mellem de relevante EU-institutioner med henblik på den forestående revision af de integrerede politiske retningslinjer samt overvejelse og etablering af den kommende Lissabon II-dagsorden;

o
o o

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og ansøgerlandenes regeringer og parlamenter, Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.